

ένθα γίνεται μνεία περί ἐξαγορᾶς τῆς τιμῆς τοῦ αἵματος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ἐν 336, σ. 83 καὶ 109.

312

1730. «Αὗται αἱ διαταγαὶ τῶν θείων καὶ ἱερῶν Ἀποστόλων, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῶν, μετεγλωττίσθησαν εἰς ἀπλήν φράσιν διὰ προσταγῆς τοῦ . . . ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας . . . Ἰωάννου, Νικολάου, Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα, παρὰ τοῦ ἐν σπουδαίοις ἐλαχίστου Γεωργίου Τραπεζουντίου, διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθεντικῆς Σχολῆς . . . κατὰ τὸ 1730 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, ἐν μηνὶ Μαΐῳ 20».

Ἀνέκδοτος Νομοκάνων ἐν χφ. 696 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, μεταφερθέντι τὸ 1916 εἰς Μόσχαν. Πρβλ. ἐν 131, σ. 26 καὶ ἐν 394, σ. 36-37.

313

1731. Πωλητήριον ἀγροῦ ἐν Ναούση Πάροῦ, ἀνέκδοτον, ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 662. Ὁ πωλητὴς πωλεῖ *μετὰ γνώμην τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ . . . μετὰ ἰδίαν του γνώμην καὶ βουλὴν . . .*

314

1731. Συμβολαιογραφικὴ σύμβασις δύο συζύγων, ζώντων ἀπὸ διετίας κεχωρισμένως, ἐν Παξοῖς,

ὅπως συνάψουν ἀμφότεροι δεῦτερον γάμον μετ' ἄλλων προσώπων, ἐν 295, ἀριθ. 275.

« . . . ἔστοντας καὶ νὰ μὴν σωφρονοῦνε καὶ νὰ ἐφύγην ἡ ἀνωθεν Θ. ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνωθεν κῆρ Ν., ὡς αὐτὸς εἶπε, τώρα χρόνους ἀπερασμένους δύο, διὰ τοῦτο θέλουν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ποιοῦν τελείαν ἀποχὴν καὶ δίνουν ἄδειαν ὁ εἰς τοῦ ἑτέρου, ἂν θελήσουν, νὰ πανδρευτοῦν εἰς δεῦτερον γάμον νόμιμον . . . ».

315

1731. Ψήφισμα τῆς Ἑνετικῆς Συγκλήτου, περὶ μὴ ἀναμίξεως τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν εἰς τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις τῶν ὀρθοδόξων ἐν Ἑπτανήσῳ.

μνημ. ἐν 276, σ. 112.

316

1732. Γραπτὴ διατύπωσις ἐθιμικοῦ Δικαίου τῆς 17 Ἀπριλίου, Πάτμου, ἐν 253, σ. 133-134.

« . . . Ἐστῶντας καὶ νὰ εὐρίσκεται γράμμα καμωμένον ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας ἐδῶ, εἰς τὸ νησίον μας, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀποφασίζουσιν, ὅτι ὅποιος χαλάει τὴν συνήθεια τοῦ τόπου μας, νὰ πληρώνη χίλια γρόσια εἰς τὸ Τζουμαγιὰν τῆς Κῶ, εἰς τὸ ὁποῖον γράμμα δὲν φαίνεται ξεκα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

θαρισμένη ή αυτή συνήθεια, δια τουτο ήμεις οί εύρισκόμενοι, κοινή βουλή και γνώμη, φανερώνομεν με το παρόν γράμμα την αυτήν συνήθειαν, ή όποία εκράτησε πάντοτε εις το νησίον και είναι, ότι αν ίσως και από ανδρογυνον αποθάνη το ένα μέρος, ή ο άνδρας, ή ή γυναίκα, χωρίς παιδιά, να ήμπορη να παίρη το κάθε μέρος το ιδικόν του προάγμα, ήγον αν αποθάνη ή γυναίκα, να παίρουν οι συγγενείς της την προίκα της και ό,τι άλλο προάγμα έχει γονικόν της και ο άνδρας να παίρη το ιδικόν του, χωρίς να ήμπορη να γυρεύη μέρος από την περιουσίαν της γυναίκας, τας τάσαις (;) του και τα έξοδα όπου ήθελε κάμει εις το σπίτι και πράγματα της γυναικός του, παραστήνοντάς τα. Και παρομοίως, αν αποθάνη ο άνδρας, να παίρουν οι συγγενείς του το προάγμα του εντελώς, χωρίς να γυρεύη ή γυναίκα κανένα μέρος. Και παρομοίως, αν ίσως μετά τον θάνατον του πατρός ή της μητρός, μείνη παιδι και μετά ταυτα αποθάνη, να μην ήμπορη το μέρος όπου (ζή, να) ζητᾶ ή να παίρη κληρονομίαν, δια το αυτό παιδί, ούτε πολυ ούτε όλίγον, μόνον, ως ανωθεν, να παίρη κάθε μέρος το ιδικά του και να στρέφονται ακόμη και τα χαρίσματα, τόσον του ενός μέρους, ώσαν και του άλλου, τόσον όπου να λαμβάνη κάθε μέρος το ιδικόν του».

317

1732. Πρακτικόν 31 'Ιανουαρίου Κοινότητος Μυκόνου, περι διατιμής-
σεως τῶν ὑποδημάτων,
έν 144, σ. 73-74.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

318

1732. Χάττι σερίφ σ. Μαχμούτ Αΐ, κατά του προσηλυτισμού τῶν ὀρθοδό-
ξων ὑπό τῶν καθολικῶν,
έν 76, σ. 58-61.

ΑΘΗΝΩΝ

«... Ορίζω λοιπόν ότι να... κάμετε τους ρωμαίους ραγιαδες, όπου έως τώρα εφράγκισαν, να γυρίσουν εις την αρχαίαν θρησκείαν τους και από του εξής να κάμετε, ότι οί αυτοί ρωμαίοι να μη πηγαίνουν εις τας εκκλησίας και εις τα χάνια τῶν φραγκοπατέρων, δια να διδάσκονται την θρησκείαν εκείνων... αλλά να προσέξητε κατά πολλά, ότι ο καθένας να κρατῆ την θρησκείαν του, εις τόσον όπου να κάμητε αυθεντικήν την περιουσίαν εκείνων, όπου φραγκίσουν και δέν επιστρέφουν, ως ανωθεν ειρηται. Ἐλλά και όσοι, μένοντες αμετάθετοι, κάμνουσι σύγχυσι και ταραχήν, αυτοὺς να έξορίσετε...».

319

1733. Προικοσύμφωνον από 20 Μαρτίου, έν Νάξω, ανέκδοτον,
έν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 173.

«... και κάμνει και την παρό κοντετζιόνε ή ανω αρχόντιστα Βιολάντη, ότι το πρώτο αρχοντόπουλο όπου κάμουνσι άσερικό, να το ονοματίζουν το όνομα του μακαρίτου του συμβίου της (Κάρλου) και να του δίνουσι και όλα τα πράγματα όπου συγκαταβαίνουσι από τον ανωθεν μακαρίτη. Θέλει ακόμη και κάμνει και την παρό χρησιμωτάτη κοντετζιόνε, ότι ανίσως και δέν κάμουν παιδι εκ της σαρκός του — όπου ο Κύριος να μην το όρίση — να είναι πάλιν (ή προικοδοτίς) κυρία, νοικοκυρά να το αφήση εις όποιον ήθελεν την φωτι-

